

เวที'วิกแสงจันทร์'จุดสุดท้าย

หยุดลมหายใจ'สุรพล สมบัติเจริญ'

ของศิษย์สุรพลและแฟนเพลงไม่ลืม

ทีมข่าวบันเทิง "คม ชัด ลึก" กลับไปดู
สภาพ "วิกแสงจันทร์" ในปัจจุบันและเรื่อง
ราวคืนที่สูญเสียดูไปอย่างไม่มีวันกลับ จาก

ปลัดจังหวัด... มนต์เพลง... ดนตรี... และแฟน

วิกแสงจันทร์
ในยุคปัจจุบัน

เวที 'วิกแสงจันทร์' จุดสุดท้าย

หยุดลมหายใจ 'สุรพล สมบัติเจริญ'

ของศิษย์สุรพลและแฟนเพลงไม่ลืม

ทีมข่าวบันเทิง "คม ชัด ลึก" กลับไปดู
สภาพ "วิกแสงจันทร์" ในปัจจุบันและเรื่อง
ราวคืนที่สูญเสียนครูป๊อปปูล่าอย่างไม่มีวันกลับ จาก

ตีหนึ่ง ของวันที่ 16 สิงหาคม 2511 อย่าง
เช้าวันที่ 17 สิงหาคม ข้อนหลังไป 47 ปีที่
แล้ว ชาวที่สร้างความตกใจและเสียใจให้แก่แฟน
เพลงลูกทุ่งทั่วประเทศ คือ ราชเพลงลูกทุ่ง
สุรพล สมบัติเจริญ ถูกคนร้ายยิงเสียชีวิต หลัง
ทำการแสดงที่วิกแสงจันทร์เสร็จ บริเวณหน้าวัด
หนองปลาไหล ที่ถนนมาลัยแมน อ.กำแพงแสน
จ.นครปฐม เหตุการณ์นั้นยังอยู่ในความทรงจำ

จุดจอดรถ
ที่สุพล
ถูกยิงตาย

สุดท้าย

ของศิษย์สุพลและแฟนเพลงไม่ลืม

ทีมชาวบ้านเท็ง “คม ชัด ลึก” กลับไปดูสภาพ “วิกแสงจันทร์” ในปัจจุบันและเรื่องราวคืนที่สูญเสียครูปอย่างไม่มีวันกลับ จากปากคำของ พนมไพร ลูกเพชร และแฟนเพลงชาวนครปฐมที่อยู่ร่วมในเหตุการณ์

“วันที่ครูสุพลเสียชีวิต วันนั้นเป็นวันสุดท้ายที่ท่านไปแสดงที่วิกแสงจันทร์ ซึ่งเป็นวิกกลางแจ้ง อยู่ตรงข้ามกับวัดหนองปลาไหล ตอน 9 โมงกว่า ครูขับรถประจำตัวจากบ้านที่วงเวียนใหญ่ จะไปเยี่ยมคุณพ่อของครูด้วย เพราะกลางคืนเล่นดนตรีอยู่กำแพงแสน สมัยนั้นเส้นทางจากพระปิ่นเกล้าไปยังสุพรรณฯ ไม่มี ต้องวิ่งไปเส้นมาลัยแมน นครปฐมถึงจะไปสุพรรณบุรี ครูไม่ค่อยได้ไปเยี่ยมพ่อเพราะงานเยอะ พอไปเล่นใกล้ๆ เลยถือโอกาสไปเยี่ยมพ่อด้วย

ตอนนั้นครูมีลูกบุญธรรมคือ สะอองดาว-สกาเวเดือน (โสธรบุญ-นักร้องฝาแฝด) นั่งไปด้วย ครูไปแวะตลาดที่สุพรรณฯ ก่อนเข้าบ้านเพื่อไปซื้อเสื้อผ้าอาหารฝากพ่อครู ไปถึงบ้านก็ 11 โมงเศษ หลังกินข้าวกับพ่อแล้วก็ให้น้องๆ เอาเสื้อมาปูกลางบ้าน บ้านครูเป็นบ้านทรงไทยหลังใหญ่ แล้วก็ให้สะอองดาวตัดเล็บให้ ท่านก็คุยกับพ่อว่า ผมพูดเล่นๆ กับแฟนเพลงหน้าเวทีว่าจะสมัครผู้แทนฯ ถ้าแฟนเพลงเห็นด้วยปรบมือหน่อย แฟนๆ ก็ปรบมือกันสนั่น พ่อของครูก็ถามว่าแล้วเราจะสมัครจริงหรือ อย่าพูดเล่นไปเดี๋ยวคนที่เขาสมัครจะส่งคนมาเก็บเอา พอเวลาประมาณ 4-5 โมงเย็น ครูก็ลาพ่อเพื่อที่จะมาที่วิกแสงจันทร์ ขากลับจากสุพรรณฯ ต้องผ่าน อ.สวนแตง ซึ่งแฟนเพลงท่านเยอะมากที่นี่ ครูเลยแวะเยี่ยมแฟนเพลง แฟนเพลงก็ทักกับข้าวมาต้อนรับกันเต็มไปหมด พอทุ่มเศษๆ ท่านก็ลาแฟนเพลงซึ่งครั้งนั้นก็เป็นครั้งสุดท้ายที่แฟนเพลงชาวสวนแตงได้เจอและกินข้าวกับครู”

ร้องเพลง “สุพลมาแล้ว” เป็นเพลงแรก แต่คืนนั้นท่านบอกว่าท่านจะร้องเพลง “16 ปีแห่งความหลัง” เป็นเพลงแรก เพลงนี้ผมรักมากและจะร้องจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ท่านพูดหน้าเวที จากนั้นก็ร้องเพลง “สุพลมาแล้ว” “คนหัวล้าน” “สาวสวนแตง” ทั้งหมด 8 เพลง เพลงสุดท้ายธรรมดาท่านจะร้องเพลงรำวงจนจบแล้วก็ปล่อยนักร้องในวง แต่คืนนั้นแฟนเพลงของเพลง “แฟนจ๋า” มา ท่านก็ร้องเพลงนี้เป็นเพลงสุดท้าย จากนั้นก็ให้พวกสะอองดาว สกาเวเดือน กังวาลไพร ศรีไพร คือนักร้องที่มีชื่อเสียงท่านจะปล่อยเอง พ่อเดีย บางเตย ร้องเพลง “คนเดียวก็นึกหัวใจ” เป็นอันรู้กันว่าคอนเสิร์ตจบแล้ว”

นักร้องจากเมืองราชบุรีวัย 72 ปี เล่าถึงท้ายว่า

“ตัวผมอยู่บนเวทีเพราะต้องช่วยกันเก็บเครื่องดนตรี ครูก็เดินออกไปพร้อมกับแฟนเพลง ครูทองใบ รุ่งเรือง ปราณบุรมย์ นักรูการหลานท่าน รถครูจอดอยู่ตรงข้ามกับวิกแสงจันทร์ ตอนนั้นหลังจากเก็บเครื่องดนตรีขึ้นรถเสร็จ นักรดนตรี นักร้องก็ขึ้นไปบนรถหมดแล้ว สมัยก่อนใช้ไฟ 10 แรงเทียน มันก็มืด ผมกับ ศักดิ์ชัย วันชัย ศรีไพร ลูกราชบุรี ยืนไปสวดภาวนาอยู่ก็ได้ยินเสียงปืนดังขึ้นมา 4 นัด ผมก็พูดกับ

ครูก็ถามว่าแล้วเราจะสมัครจริงหรือ อย่าพูดเล่นไปเดี๋ยวคนที่เขาสมัครจะส่งคนมาเก็บเอา พอเวลาประมาณ 4-5 โมงเย็น ครูก็ลาพ่อเพื่อที่จะมาที่วิกแสงจันทร์ จากลี้จากสุพรรณฯ ต้องผ่าน อ.สวนแตง ซึ่งแฟนเพลงท่านเยอะมากที่นี่ ครูเลยแวะเยี่ยมแฟนเพลง แฟนเพลงก็ทำกับข้าวมาต้อนรับกันเต็มไปหมด พอทุ่มเศษๆ ท่านก็ลาแฟนเพลงซึ่งครั้งนั้นก็เป็ครั้งสุดท้ายที่แฟนเพลงชาวสวนแตงได้เจอและกินข้าวกับครู

ลุงสุวรรณ โดลิม

พนมไพร ลูกเพชร เจ้าของเสียงเพลง “เพราะน้องพี่จึงร้องไห้” “ไมลิมทำยาง” และ “น้ำอ้อยหยดสุดท้าย” นักร้องศิษย์สุรพล กล่าวย้อนถึงความหลังได้อย่างแม่นยำต่อว่า

“ครุมมาถึงที่วังประมาณ 2 ทุ่มเศษๆ แฟนเพลงเยอะมากๆ แน่นไปหมดเลย เก้าอี้หมดก็ยืนดูกัน เด็ก 5 บาทผู้ใหญ่ 10 บาท วิกแสงจันทร์จะเป็นรั้วไม้ลวก รถบี๊ของวงจอดติดหลังเวที แต่รถของครุมมาที่หลังแล้วแฟนเพลงเต็มไปหมด ครูก็เกรงใจแฟนเพลงไม่เอารถมาจอดหลังเวทีเหมือนทุกครั้ง ท่านเลยเอาไปจอดตรงข้ามกับวิกแสงจันทร์ ท่านก็เดินมาที่วังระยะประมาณ 300 เมตรได้

ปกติทุกงานที่ไปท่านจะร้องเพลงเวลา 4 ทุ่มตรง แต่วันนี้ครุมถึงวง 2 ทุ่มเศษ ท่านก็ให้ละอองดาวเอาชุดสูทมาท่านจะแต่งตัว พวกเราก็สงสัย ทำไมวันนี้ครูจะร้องเร็ว พวกผมก็ต้องเตรียมตัวเพราะครูจะร้องเพลง “สุรพลมาแล้ว” เป็นเพลงแรก ผมเป็นลูกคู่ด้วย พอครูแต่งตัวเสร็จ ท่านก็เดินออกทางซ้ายมือหลังเวที เดินอ้อมหลังแฟนเพลงจนสุดเลยนะแล้วมาเข้าทางขวามือ จริงๆ ครูไม่เคยทำแบบนี้ นะ พอมาถึงท่านก็ลากเก้าอี้มานั่งและก็กลับปกติท่านไม่เคยนั่งหลังนะ จน 3 ทุ่มครึ่ง ครูทองใบ (รุ่งเรือง) ก็มาปลุกก็ล้างหน้าล้างตาหิวผมไหม่ พอโฆษกประกาศว่า ต่อไปนี้แฟนเพลงจะได้พบกับราชาเพลงลูกทุ่งที่แฟนเพลงขนานนามให้ตั้งแต่ที่ชนะเลิศประชันวงที่วัดสนามไชย พอท่านออกมาหน้าเวที แฟนเพลงปรบมือ มีคุณพ่อเล็กจากกุหลาบทิพย์ภาพยนตร์ ซึ่งครูสุรพลเรียกพ่อ มาคล้อยมาลัยเป็นพวงแรก เป็นริบบิ้นสีธงชาติ มีพวงมาลัยมะลิสดและก็แบงก์ร้อยข้างละใบ แฟนเพลงก็คล้อยจามองไม่เห็นหน้า ต้องขออนุญาตแฟนเพลงเพื่อถอดมาลัยออกทุกเวทีท่านจะต้อง

“ตัวผมอยู่บนเวทีเพราะต้องช่วยกันเก็บเครื่องดนตรี ครูก็เดินออกไปพร้อมกับแฟนเพลง ครูทองใบ รุ่งเรือง ปราณบุรมย์ นักรูการหลานทาน รถครูจอดอยู่ตรงข้ามกับวิกแสงจันทร์ ตอนนั้นหลังจากเก็บเครื่องดนตรีขึ้นรถเสร็จ นักดนตรี นักร้องก็ขึ้นไปบนรถหมดแล้ว สมัยก่อนใช้ไฟ 10 แรงเทียน มันก็มืด ผมกับ ศักดิ์ชาย วันชัย ศรีไพร ลูกราชบุรี ยืนปัสสาวะกันอยู่ก็ได้ยินเสียงป็นดังขึ้นมา 4 นัด ผมก็พูดกับ

สุนี กุลสืบ

ศรีไพรว่านี่คือจัง คนเยอะแยะทำไมไม่ต้องยิงกันด้วย ไม่รู้ว่าเขายิงครู สักพักมีแม่ค้าที่ขายกล้วยแขกวิ่งมาบอกที่รถบี๊ว่า เร็วครูสุรพลถูกยิงเท่านั้นล่ะโกลาหลเลย ผมก็วิ่งไปที่รถครู พอไปถึงผมใจหายวูบเลย รถครูประตูยังไม่ปิด ครูนั่งตรงที่คนขับเท้าขวายอยู่บนพื้นดิน ศิริระทานเอียงจากเบาะมาที่ลงที่ตีน ผมนั่งคุกเข่ายกศีรษะครุมาวางบนเข่าผมว่าทำไมมันอุ่นๆ เลือดครูเต็มทางเกงผม พี่ชายครูก็มาอุ้มตอนนั้นเสียงระงมไปหมด ลูกศิษย์ แฟนเพลงร้องไห้สาปแช่งคนยิง แฟนเพลงเขาแค้นกันมาก พอเจ้าหน้าที่ชันสูตรก็เอาศพท่านไปรพ.ประจำจังหวัดนครปฐม ครูทองใบก็ขับรถครูไปบอกพี่ศรีนิวล (ภรรยาครู) ที่กรุงเทพฯ แล้วก็เอาศพครุมานำไว้ที่วัดปากน้ำ”

ลุงสุวรรณ โดลิม วัย 60 เศษ แฟนเพลงที่ดูคอนเสิร์ตสุรพลแล้วว่า

“พอร้องเพลงเสร็จสุรพลเขาก็เดินออกไป ตอนนั้นผมอายุ 19 คำดู 8 บาท ดูเสร็จก็เดินจะกลับบ้านอยู่หน้าวิกดนตรีพอดิ ได้ยินเสียงปืนก็วิ่งเข้าไปดู สุรพลเขาตายแล้ว นอนพิงเบาะ คนยิงก็หนีเข้าซอยไปเลย”

สุนี กุลสืบ เล่าวันเกิดเหตุว่า “ตอนนั้นฉันอายุ 20 กว่าๆ ช่วยพ่อแม่จัดร้าน บ้านติดกับรั้ววิกแสงจันทร์ ที่เรียกวิกแสงจันทร์เพราะคนเช่าเขาชื่อแสงจันทร์ เขาเปิดวิก มีหนัง มีดนตรีเขาก็จ้างแม่ฉันหุงข้าวให้นักดนตรีกินประจำเวลาเขามาเล่นที่นี่ ค็นั้น เขาแสดงเสร็จเขาก็

เดินออกมาข้างนอก คนเยอะมาก ร้านค้าก็เยอะ สุรพลเดินข้ามไปฝั่งตรงข้าม เขาจอดรถไว้ตรงนั้น ตอนนั้นฉันเก็บร้านอยู่ คนก็บอกกันว่าสุรพลโดนยิง มันมืดมากตอนนั้นก็ตีหนึ่งแล้ว จุดที่โดนยิงเขาจะซุดเป็นหลุมกลมๆ พอพวกเล่นดนตรีเขาผ่านมาแถวนี้เขาก็จะเอาข้าวไปให้ ทำกันอยู่นาน วงไหนผ่านมาก็ทำ พอมีสร้างถนนก็ถูกลบไปแต่ก็รู้ว่าตรงไหนที่สุรพลถูกยิง”

พนมไพร ลูกเพชร